

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XI

www.horicky.cz

leden 2010

OBECNÍ KNIHOVNA V ROCE 2009

V minulém roce měla naše knihovna 155 registrovaných čtenářů, z toho 43 dětí do 15ti let. Počet návštěvníků v loňském roce byl ve výši 2265, počet návštěvníků využívajících internet 220. Bylo vypůjčeno celkem 7988 knih. Z rozpočtu obce byly zakoupeny knihy a časopisy celkem za 55 tis. Kč.

K 31. 12. 2009 obsahuje knihovní fond 7800 svazků, z toho naučná literatura 2183 a krásná 5617.

Marie Kuderová, knihovnice

SVOZOVÉ ZNÁMKY PRO ROK 2010

42 svozů	2074,- Kč
26 svozů	1313,- Kč
21 svozů	1099,- Kč
13 svozů	709,- Kč
Jednorázové známky	70,- Kč / svoz
PE pytel včetně svozu	70,- Kč/ ks

Známky je možno opět zakoupit na OÚ.

Pozn. Pokud se vám zdá, že cena známek je nižší než v loňském roce, tak vás zrak nešálí. Přesun svozu odpadů do nižší sazby DPH dokázal pravé divy! To by čekal málokdo.

OZNÁMENÍ OBČANŮM

Poplatky ze psů pro rok 2010 je možno hradit v kanceláři obecního úřadu vždy v úřední dny, tj. pondělí a středa. Splatnost poplatku je do konce února.

Dušičkové odpoledne

V úterý 3.11. se uskutečnilo na 2.stupni naší základní školy „Dušičkové odpoledne“. Povídali jsme si o české tradici slavení Památky zesnulých lidově zvané „Dušičky“. Porovnávali jsme podobný svátek slavený v anglosaských zemích pod názvem Halloween. Děti si při té příležitosti přinesly dýně různých tvarů, barev a velikostí. Z nich dlabaly nápadité lucerničky, většinou v podobě strašidel. Jejich krása naplno vynikla druhý den ráno, kdy na tmavých chodbách školy blikala krásná světýlka prosvítající dýňovou dužninou. Příjemná změna, která povznesla jinak pochmurný listopadový den na výjimečný.

Divadelní představení v Hradci Králové

Pátek třináctého nemusí přinášet smůlu. V pátek 13. listopadu vyrazili žáci 7. - 9.ročníku za kulturou do našeho krajského města. Po krátké procházce po starém náměstí a jeho okolí nás přivítalo Klicperovo divadlo. V krásném prostředí tohoto malebného divadla jsme zhlédli divadelní kus ze středověké Anglie na motivy románu M. Twaina - „Princ a chud'as“. Celá hra byla vkusně propojena živou hudbou a zpěvem, takže nabyla podoby téměř muzikálu. S hezkými zážitky jsme se vydali zpět na Hořičky. A tak pátek 13. pro nás byl dnem pohody, kdy jsme udělali další krok k zušlechtění duše.

Bramboriáda na 1. stupni

Listopad jsme si ve škole zpřijemnila „Bramboriádou“. Celý týden od 16.- 20.11. děti nosily různé odrůdy i tvary brambor na výstavu, a recepty na „Bramborovou kuchařku“. Do našeho projektu se zapojili i rodiče, kteří doma s dětmi vyrobili bramborová tiskátka. Pod rukama našich malých umělců vznikaly originální návrhy balíčků papírů, látek, dekoru na nádobí a prostírání. O bramborách jsme se mnoho nového dozvěděli při hodinách českého jazyka (pohádky, básničky, popis pracovního postupu), matematiky (vážení, slovní úlohy), prvouky (škrob), přírodovědy (přednáška o Peru - pravlasti brambor), vlastivědy (vyhledávání informací o bramborách), tělesné výchovy (soutěživé hry). Brambory jsme využili i při soutěžích a hrách ve školní družině. Nejvíce děti bavilo vaření. Každá třída se pochlubila svou bramborovou specialitou, kterou dala ochutnat i ostatním. Na jídelníčku se objevily královské brambory, štracharanda, šišky s mákem, bramborové placky a šátečky s jablky. Všechna „bramborová“ jídla se náramně povedla a tak nám chutnalo, až se nám dělaly boule za ušima!

Přednáška s právní tematikou

V úterý 15.12. se žáci 8. a 9.ročníku zúčastnili odborné přednášky na téma „Právní odpovědnost mládeže od 15 let“. Lektorem byl Mgr. Libor Truneček, zkušený kriminalista, nyní pedagog na SOŠ ochrany osob a majetku v Malých Svatoňovicích. V první části odpoledne se posluchači dozvěděli o poslání této střední školy a o problematice dnešní kriminality mladistvých. V druhé části, která probíhala v tělocvičně, jsme viděli praktické ukázky sebeobrany předvedené zkušenými borci ze 4.ročníku školy.

učitelky 1. a 2. stupně ZŠ

- ZŠ a MŠ Hoříčky pořádá zápis dětí do 1. ročníku s Večerníčkem

Kde? Budova 1. stupně školy
Kdy? V úterý 19. ledna 2010 od 13h do 17h
S sebou vezměte: Rodný list dítěte
Děti se mohou těšit na nejedno překvapení !

ZE ŽIVOTA OBCE:

- V závěru roku byla dokončena rekonstrukce další cesty : tentokrát v úseku Tlapákovi – fara. Věříme, že dílo ocení nejen majitelé přilehlých pozemků, ale i chodci, cyklisté a třeba i návštěvníci pouti jako objížďku.
- Vzhledem k přibývajícimu skleněnému odpadu byl schválen pronájem dalšího kontejneru k prodejně potravin na Hoříčkách. Jsme si vědomi, že nám do nich občas nadělují i projíždějící řidiči, avšak pořád je to menší zlo, než aby nám sklenice od kompotů a lahve od slivovice odkládali do příkopů. Pokud i na dalších vyčleněných místech vznikne problém s přeplněností, budeme jej řešit obdobným způsobem.
- Tvrdošjně se snažíme již potřetí prorazit bariéru úřadů, razítek, žádostí a formulářů, abychom dosáhli na dotační prostředky nutné k případné výstavbě kanalizace v obci. Krize řádí, peníze se krátí a čas běží...

(mn)

FEJETON POD ČAROU:

ASI UŽ BLBNEME

V poslední době mám pocit, že se na nás přetechnizovaný svět a pracovní shon začíná neblaze projevat. S nástupem průmyslové revoluce totiž plíživě nastoupila „průmyslová deformace“. Jsem přesvědčen, že naši rodiče nebo prarodiče netrpěli touto formou deformace a žili výrazně klidněji. Když přestalo hrát rádio, spravila to pájka a odstranění tzv. studeného spoje. Stávkovala-li televize, zpravidla zabrala sada univerzálních elektronek, které se metodou pokusu a omylu vyměňovaly tak dlouho, až naskočil obraz i zvuk. Dálkové ovladače sice nebyly, ale když už se nějaký dobrovolník zvednul ze židle, využil toho k návštěvě toalety nebo nakrájení jablek na talíř. Koza patřila do chlívků, dříví do kůlny a klíče na věšák.

Ne že bych nerad jezdil moderním autem; také papírový dopis jsem již nenapsal snad několik desetiletí a fejeton také nepíši na psacím stroji zn. Consul. A možná právě proto začínáme asi blbnout. Jeden známý mi vyprávěl, že po obdržení faktury za elektřinu spočítal doma elektrické přístroje, které má trvale v tzv. pohotovostním režimu; jinými slovy „furt mu něco žerou“. Zastavil se na čísle 28! Neustále zadáváme různé kódy, PINy, hesla, mačkáme červené, zelené případně žluté čudlíky, tiskneme klávesy ENTER a Escape. Občas na nás nějaký přístroj drže houkne, že mu dochází energie, olej nebo by chtěl pohýčkat v servisu.

Vstoupíte do tmavé toalety, kouzelný Džin rozsvítí světla; nastartujete auto a už dva světelné kužely protínají tmu. Běda však, když navštívíte jiný úřad a sednete do jiného auta. V prvním případě ruce horečně šátrají po zdi hledající vypínač, zatímco tělo vysílá zoufalé signály, aby se ruce věnovaly jiným aktivitám, např. zipu nebo knoflíkům. Ve druhém případě předpokládáte, že auto svítí, zejména když jedete po ulici s funkčním veřejným osvětlením. Ale ouha. V lese lampy nebývají a tma se stává nepřítelem číslo jedna. Nebožákovi bleskne rozespalou hlavou: „Tak a světla jsou v háji.“ Pomoc přichází v tzv. světelné houkačce, a tak lze potkat bludného Holanďana, který šajnuje dálkovými světly jako divý a při setkání s protijedoucím řidičem se zákeřně ponoří do tmy. Stává se také, že protijedoucí řidiči četným blikáním upozorňují svého zapomnětlivého kolegu. Maminka vezoucí děti do školy tak může předvést následující nevyhovnou scénku: „Děti, hledejte u cesty radar. Někde tady budou měřit. Ti naproti na nás blikají!“ V neosvětlených ulicích záhy zjistí svůj krutý omyl. No, alespoň jela předeepsaných padesát.

Přemíra techniky a roztržitost na nás však útočí dál. Pěkně zatopit dovedou i vyhřívaná sedadla. Pokud spolujezdce neupozorníte a rovnou mu do sedínky naperete plný výkon, po chvílce může výrazně znejistět, zda toho čaje u snídaně nebylo nějak mnoho a zda nedošlo v dolních partiích k trapné nehodě. A co takové bezpečnostní pásy! Tisíce a tisíce let nic takového nebylo, až teprve poslední desetiletí nám velí změnit geneticky zakódované zvyky. Lev, když se chtěl otočit, tak se otočil. Opice se zhoupnula na větvi a pes si vyhrabal kost. Babička seskočila z kozlíku od svého dědečka a žádné pásy se nemusely rozepínat. A tak jedné paní přišlo úplně normální, že když chce vystoupit z auta, dá nohy na zem a zabere. A ono nic! Zabrala ještě jednou (to víte, ony ty dvě igelitky s nákupem něco váží) a ono opět nic. Hlavou jí běží truchlivé myšlenky: „Holka, tak už taky stárneš. Vždyť už se ani z auta nevyhrabeš!“ No, to víte. Zapnuté pásy jsou prevít...

Náměty na předchozí řádky jsem nasbíral mezi svými známými a přáteli. Držíce se hesla „Nikdo není dokonalý“, musím i já přispět svou troškou do mlýna. Když se v minulém století začaly sporadicky objevovat první supermarkety, zastavil jsem se i já v jednom pro svačinu a chtěl objevovat nepoznané. Všude samý Konzum nebo Jednota a teď taková příležitost! Před obchodem plno vozíků jako na horské dráze a na řidítkách řetěz a krabička s nápisem 5 Kč a 10 Kč. Takový blbý nápad! Jedná se snad o nějakou formu zabezpečení? Zabrání vhození dvou mincí různých nominálních hodnot krádeži vozíku? V drobných jsem měl jenom bůra, a tak jsem potřeboval rozměnit ještě těch 10 Kč... No řekněte. Asi už z toho všeho blbneme.

(mn)